

عنوان مقاله:

ظرفیت خودکارآمدی، خود تنظیمی و پیشرفت تحصیلی دانش آموزان بزرگ سال

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم تربیتی و روانشناسی، مطالعات اجتماعی و فرهنگی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مرضیه دهقانی - دکترای تعلیم و تربیت. استادیار دانشگاه تهران

یاسمن علیزاده - کارشناس ارشد آموزش بزرگسالان

شهربانو میرمشتاقی - کارشناس ارشد روانشناسی

سعید رضایی - دکتری روانشناسی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

هدف: این پژوهش، با هدف بررسی و مقایسه رابطه خودکارآمدی و خود تنظیمی با پیشرفت تحصیلی است روش: جامعه آماری شامل کلیه دانش آموزان دختر سال سوم دبیرستان در رشته های ریاضی و علوم انسانی از کل مناطق آموزش و پرورش تهران میباشد که از بین آنها مناطق (1، 6 و 19) و در مجموع تعداد 408 دانش آموز به روش نمونه گیری خوشه ای چند مرحله ای انتخاب شدند، ابزار پژوهش جهت سنجش خودکارآمدی، مقیاس خودکارآمدی تحصیلی جری جینگ و مورگان (MJSES) با پایایی 0/76 و برای سنجش خود تنظیمی از پرسشنامه خود تنظیمی زیمرمن و مارتینزپونز (SRL) با پایایی 0/67 و نیز از معدل سال دوم برای پیشرفت تحصیلی استفاده شد. یافته ها: برای تحلیل داده ها، از ضریب همبستگی اسپیرمن، رگرسیون چندمتغیری و t مستقل استفاده شد. و فرضیه های پژوهش در سطح معنی دار شدند $p < 0/5$. نتیجه گیری: نتایج نشان داد که بین مولفه های خودکارآمدی و پیشرفت تحصیلی دانش آموزان دختر، رابطه و تفاوت معناداری وجود دارد یعنی اینکه دانش آموزانیکه دارای باورهای خود کارآمد پنداری هستند نسبت به همسالان خود که از مولفه های خودکارآمدی کمتری برخوردار هستند، به لحاظ پیشرفت تحصیلی بهتر هستند. در حالی که بین راهبردهای خود تنظیمی و پیشرفت تحصیلی دانش آموزان دختر، علیرغم وجود رابطه، تفاوت معناداری مبنی بر تاثیر گذاری راهبرد های خودتنظیمی بر پیشرفت تحصیلی مشاهده نشد. بنابراین ضرورت آموزش راهبردهای خود تنظیمی در میان دانش آموزان بیشتر مشخص میگردد

کلمات کلیدی:

خودکارآمدی، خود تنظیمی، پیشرفت تحصیلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/321110>

